RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0081 van 19 februari 2013 in de zaak 1112/0755/A/4/0673

In zake:	de vzw, met zetel te
	vertegenwoordigd door: de heer
	verzoekende partij
	tegen:
	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN
	verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 23 juni 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 26 april 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 23 januari 2012, waarbij aan de bvba een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het beperkt wijzigen van het reliëf, onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen teen met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 november 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

De heer die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 2 december 2011 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "terreinaanlegwerken (opvulling terrein en rooien dode boom)".

De werken betreffen het beperkt wijzigen van het reliëf.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', gelegen in woongebied met landelijk karakter en natuurgebied.

De percelen zijn gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling, goedgekeurd op 24 februari 2009.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

De provinciale dienst Integraal Waterbeleid brengt op onbekende datum een ongunstig advies uit.

De preventieadviseur brengt op onbekende datum een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen verleent op 23 januari 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de aanvrager. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

"...

Het voorliggende (bouw)project voorziet in het beperkt wijzigen van het reliëf. Het mogelijk schadelijk effect werd onderzocht door de bevoegde waterbeheerder, de provincie Oost-Vlaanderen. Het advies van de provincie Oost-Vlaanderen stelt dat door het bouwrijp maken van het bouwperceel er ruimte voor waterberging verdwijnt en deze ruimte elders moet gecompenseerd worden. Er werd echter een gunstig advies verleend door de preventieadviseur van de stad Geraardsbergen. Die stelt dat er in 2003 nabij dit terrein een dijk werd aangelegd ter vrijwaring van wateroverlast. Het betreffende perceel werd eveneens onttrokken aan het natuurlijk overstromingsgebied. Bijgevolg stelt men dat de reliëfwijziging geen invloed zal hebben op het huidig watersysteem. Er wordt aldus een

gunstig advies verleend. Een eventuele ophoging van de achtertuin wordt ongunstig geadviseerd.

Het College van Burgemeester en Schepenen sluit zich integraal aan bij het advies van de preventieadviseur, dat geen compensatie moet gebeuren en dat de aanvraag aldus de watertoets doorstaat. Het College van Burgemeester en Schepenen verklaart er zich eveneens akkoord mee dat een ophoging van de achtertuin van dit terrein niet kan toegestaan worden. Daar dient het bestaand maaiveldniveau ter vrijwaring van een goede ruimtelijke ordening, aangehouden worden.

. . .

De vergunning wordt afgeleverd onder volgende voorwaarden:

- - -

- c) Het advies van de preventieadviseur van de stad Geraardsbergen is stipt na te leven.
- d) De werken te beperken tot deze in de aanvraag vermeld.
- e) In de tuinzone van de toekomstige woning (vanaf 20m voorbij de voorbouwlijn) mogen geen grondwerken worden uitgevoerd.
- f) de toekomstige woning en andere bouwwerken moeten op min. 3m van de top van de talud van de waterloop worden opgericht. Volgens het bijgevoegd plan zal de voorgevelbreedte van de woning bijgevolg max. 7,2m bedragen.

. . . .

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 14 maart 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De verwerende partij beslist op 26 april 2012 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

Gelet op het beroep ingesteld door de heer namens de vzw, zijnde een derde-beroepinsteller, bij aangetekend schrijven van woensdag 14 maart 2012 tegen voormelde beslissing;

dat de stedenbouwkundige vergunning werd aangeplakt op vrijdag 3 februari 2012.

Overwegende dat conform art. 4.7.21 § 3 van de codex het beroep op straffe van onontvankelijkheid ingesteld dient te worden binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat voor wat betreft het beroep van derde: de dag van aanplakking.

de termijn liep hier tot en met 3 maart 2012.

appellant heeft pas op 14 maart 2012 beroep ingesteld en derhalve is dit beroep laattijdig; dat geen van de door appellant aangehaalde argumenten er kunnen in resulteren dat kan voorbijgegaan worden aan deze laattijdigheid.

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat dient geconcludeerd dat het beroep onontvankelijk is.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 8 mei 2012 betekend aan de verzoekende partij. Het verzoekschrift tot vernietiging, ingesteld met een aangetekende brief van 23 juni 2012, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

1. Het door de verzoekende partij ingestelde administratief beroep van 14 maart 2012 werd door de verwerende partij onontvankelijk verklaard. Het kan niet worden betwist dat dit een voor de Raad aanvechtbare "vergunningsbeslissing" is (zie Memorie van Toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, *Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, 2011/1, 195) en dat de verzoekende partij belang heeft om deze

voor haar nadelige beslissing aan te vechten. Dit belang is echter noodzakelijk beperkt tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

2. De verzoekende partij heeft tevens een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden, bij haar verzoekschrift gevoegd.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van het artikel 133/48 §2 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en artikel 4.7.19 §2 VCRO, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de formele motiveringsplicht vervat in artikel 2 en 3 van de motiveringswet van 29 juli 1991 en van de materiële motiveringsplicht, het wettigheidsen het rechtszekerheidsbeginsel.

De verzoekende partij zet uiteen:

<u>"Doordat</u> de Deputatie zonder over het minste bewijs te beschikken over de effectieve aanplakking en zonder enig onderzoek louter bij wijze stijlclausule schrijft dat de vergunning werd aangeplakt op 3 februari 2012.

• • •

De vergunning d.d. 23 januari 2012 werd niet aangeplakt, daar is niet het minste concrete en onafhankelijke bewijs voor; Desaltniettemin concludeert de stadsecretaris van de stad Geraardsbergen op 3 maart 2012 dat volgens een zogenaamde "verklaring van eer" van de betrokken vergunningaanvrager dat tot aanplakking zou overgegaan zijn op 3 februari 2012. Er is echter geen enkel bewijs dat tot aanplakking is overgegaan en dat de aanplakking effectief gedurende dertig dagen gebeurd is.

Een attest op basis niet van een toezicht door de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde maar wel op basis van een verklaring van de bouwheer, is niet voorzien in de VCRO en berust dus op een onwettige basis.

. . .

Er wordt vastgesteld dat er geen bewijs beschikbaar is dat de burgemeester of zijn gemachtigde (i.c. schepenen) erover gewaakt zou hebben dat tot aanplakking is overgegaan.

In tweede instantie stellen we vast dat de gemeentesecretaris louter op basis van de verklaring van eer oordeelt dat de beslissing aangeplakt werd. Nergens voorziet de decreetgeer een instrument als "verklaring van eer" dat in de plaats zou kunnen treden van de persoonlijke controle door de bevoegde ambtenaar of burgemeester.

Op basis van de schendingen van deze bepalingen van de VCRO en DRO is de afgeleverde vergunning onwettig. In ieder geval kwam het toe aan de Deputatie om dit te onderzoeken, hetgeen ze echter niet doet. In ieder geval is de niet aanplakking een schending van de rechtszekerheid van iedereen die belang heeft bij deze beslissing – zoals verzoekster.

Ook de decreetgever voorzag in een actieve rol van de burgemeester en gemeentesecretaris.

. . .

Het Grondwettelijk Hof beschouwt in diens arrest nr. 8/2011 van 27 januari 2011 enerzijds de aanplakking als een geschikte vorm van bekendmaking en anderzijds oordeelt het Hof dat de bevoegde ambtenaar of burgemeester niet mogen attesteren als de aanplakking niet of niet correct is verlopen. In voorliggend geval hebben de bevoegde ambtenaar en burgemeester de hun toegedragen taak van de controle van de aanplakking helemaal niet uitgevoerd, hetgeen betekent dat de Deputatie niet kon oordelen over het aflopen van de beroepstermijn.

..."

De verwerende partij repliceert:

u

Art. 4.7.19 §2 VCRO bepaalt dienaangaande:

...

Voormelde bepaling vermeldt uitdrukkelijk dat het de aanvrager zelf is die de gemeente op de hoogte moet brengen van de datum van aanplakking. Deze mededeling is wat er bedoeld wordt met de 'verklaring op eer', in dit geval door de stadsecretaris opgemaakt.

Hiermee heeft deze zich van zijn taak gekweten om er op toe te zien dat deze aanplakking gebeurd is binnen de 10 dagen nadat de aanvrager de beslissing ontvangen heeft. De gegevens die voorlagen voor de deputatie waren het attest van aanplakking opgemaakt door de stadssecretaris samen met de verklaring op eer van de vergunninghouder zelf (stuk 3).

De deputatie mocht er dan ook terecht vanuit gaan dat de aanplakking is gebeurd op 3 februari 2012, om af te lopen op 3 maart 2012, zodat zij hier logischerwijze heeft uit afgeleid dat het beroep van verzoekster laattijdig werd ingesteld.

In de bestreden beslissing wordt de onontvankelijkheid als volgt gemotiveerd:

Gelet op het beroep ingesteld door de heer namens de vzw , zijnde een derde-beroepinsteller, bij aangetekend schrijven van woensdag 14 maart 2012 tegen voormelde beslissing; dat de stedenbouwkundige vergunning werd aangeplakt op vrijdag 3 februari 2012.

Overwegende dat conform art. 4.7.21 § 3 van de codex het beroep op straffe van onontvankelijkheid ingesteld dient te worden binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat voor wat betreft het beroep van derde: de dag van aanplakking. de termijn liep hier tot met 3 maart 2012. en appellant heeft pas op 14 maart 2012 beroep ingesteld en derhalve is dit beroep laattijdig; dat geen van de door appellant aangehaalde argumenten er kunnen in resulteren dat kan voorbijgegaan worden aan deze laattijdigheid.

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat dient geconcludeerd dat het beroep onontvankelijk is.

Deze motivering is gelet op het voorgelegde bewijs van aanplakking en de voorgeschreven beroepstermijn van 30 dagen, afdoende.

Er dient overigens nog te worden opgemerkt dat verzoekster in haar beroepschrift voor de administratieve procedure voor de deputatie de datum van aanplakking nooit heeft betwist.

In dit beroepschrift ging zij zelf uit van de datum van aanplakking op 3 februari 2012, om vervolgens te argumenteren dat de beroepstermijn maar begint te lopen de dag na het einde van de periode van aanplakking, m.n. de dag na 3 maart 2012.

Intussen lijkt zij haar strategie te hebben gewijzigd – de betreffende bepaling in de VCRO aangaande het ingaan van de beroepstermijn laat daarover geen enkele interpretatiemogelijkheid bestaan - en betwist zij het feit van de aanplakking op zich, doch ten onrechte, zoals hierboven uiteengezet.

Het middel mist elke grondslag en is ongegrond. ..."

De verzoekende partij dupliceert onder meer:

"

In tegenstelling tot wat de verwerende partij eerst schrijft is die zgn. "verklaring van eer" niet van de stadsecretaris, maar wel van de vergunningaanvrager en heeft de stadsecretaris, noch de burgemeester, noch een van hun gemachtigden gecontroleerd of de aanplakking effectief gebeurd was.

Verwerende partij komt in haar besluit niet verder dan de volgende bewoordingen "(...)dat de stedenbouwkundige vergunning werd aangeplakt op vrijdag 3 februari 2012 (...)". Hieruit blijkt dat de verwerende partij zich -voor wat dit punt/middel betreft- volledig toevertrouwt aan het attest van aanplakking dat louter gebaseerd is op een zgn. "verklaring van eer" waardoor we een in vicieuze cirkel terecht gekomen zijn en iedereen zich baseert op de belanghebbende vergunninghouder. Verwerende partij heeft geen verdere informatie verzameld omtrent dit punt en heeft zich ook geen verdere vragen gesteld of enig onderzoek verricht naar deze werkwijze. Dit is aldus minstens een schending van de materiële motiveringsplicht.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij is een derde belanghebbende voor wie de beroepstermijn, overeenkomstig artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO, begint te lopen vanaf de dag na deze van aanplakking.

Artikel 4.7.19, § 2 VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, luidt als volgt:

"Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, § 2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af."

In het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 8/2011 van 27 januari 2011 werd met betrekking tot de aanplakking als vorm van bekendmaking van vergunningsbeslissingen overwogen:

"

B.13.3.3.4. Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend, hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs ervan uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

Bovendien dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af te geven (artikelen 133/48, § 2, en 133/52, § 4, en 133/55, § 4, 6° en 7°, van het decreet

van 18 mei 1999, zoals vervangen bij het bestreden artikel 36). De dag van eerste aanplakking moet uitdrukkelijk worden vermeld (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181). Bijgevolg kan een belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt.

..."

De aanplakking werd derhalve als een geschikte vorm van bekendmaking beschouwd, mede omwille van het feit dat de gemeentelijke overheid diende te waken en te attesteren over de aanplakking.

2.

De verwerende partij besluit in de bestreden beslissing tot de onontvankelijkheid van het administratief beroep van de verzoekende partij op grond van de loutere vaststelling dat de stedenbouwkundige vergunning werd aangeplakt op vrijdag 3 februari 2012.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het attest van aanplakking werd opgemaakt op basis van de verklaring van eer van de aanvrager. De verwerende partij betwist dit ook niet.

Een attest waarin wordt verklaard dat de aanplakking is gebeurd en louter is gesteund op een verklaring van eer van de aanvrager, houdt enkel een bewijs in van de verklaring van de aanvrager. De verwerende partij kan derhalve niet gevolgd worden waar zij meent dat uit artikel 4.7.19, §2 VCRO volgt dat door zich te baseren op de verklaring op eer van de aanvrager, de gemeentesecretaris zich voldoende van zijn taak heeft gekweten. Ook al dient de aanvrager de gemeente op de hoogte te brengen van de datum van aanplakking, is de loutere verklaring op eer niet voldoende.

Tegenover de verklaring van eer van de aanvrager staat en kan de bewering staan van een belanghebbende derde dat de aanplakking niet is gebeurd, hetzij niet is gebeurd overeenkomstig de bepalingen van artikel 4.7.19, § 2 VCRO.

Een verklaring van eer van de aanvrager kan alleszins niet worden gelijkgesteld met een attest van de gemeentelijke overheid waarin wordt verklaard dat een mededeling van de vergunningsbeslissing is aangeplakt gedurende dertig dagen.

4.

Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij niet kon besluiten dat de stedenbouwkundige vergunning werd aangeplakt op 3 februari 2012. Bovendien wordt nergens in de bestreden beslissing gemotiveerd dat deze vaststelling is gebeurd op basis van het attest van aanplakking en de verklaring op eer.

5.

Het gebrek aan een aanplakking overeenkomstig de bepalingen van het VCRO heeft tot gevolg dat de beroepstermijn voor een belanghebbende derde niet aanvangt.

Het feit dat de verzoekende partij in haar beroepsschrift uitging van de datum van aanplakking op 3 februari 2012 en argumenteerde dat de beroepstermijn pas begint te lopen de dag na het einde van de periode van aanplakking, doet aan de voorgaande vaststelling geen afbreuk.

6.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

VI. KOSTEN

Op het verzoek van de verwerende partij om 'in voorkomend geval' de kosten ten laste van het Vlaamse Gewest te leggen, kan niet worden ingegaan aangezien artikel 4.8..26, §2, eerste lid VCRO bepaalt dat de kosten ten laste gelegd worden van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
- 2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 26 april 2012, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 23 januari 2012, waarbij aan de bvba een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het beperkt wijzigen van het reliëf, onontvankelijk wordt verklaard.
- 3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van 3 maand te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
- 4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 19 februari 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de vierde kamer,

Ingrid VAN AKEN Nathalie DE CLERCQ